

Mál nr. 311/2020**M og
V vegna ábyrgðartryggingar X****Vinnuslys í verkstæðishúsnæði 12. febrúar 2020.****Gögn.**

Málskot mótttekið 14. september 2020 ásamt fylgiskjölum.
Bréf V dags. 29. september 2020.

Málsatvik.

Í tjónstilkynningu til Sjúkratrygginga Íslands dags. 24. febrúar 2020, sem undirrituð er af bæði M og fulltrúa X, kemur fram að M hafi rekið fót í stálstangir sem voru á gólfi verkstæðis og runnið í olíu á gólfinu í kjölfarið með þeim afleiðingum að hann datt og lenti illa. Einnig kemur þar fram að M hafi strax hætt vinnu en engin vitni hafi verið af atburðinum. Einnig má ráða af tjónstilkynningunni að M hafi fengið greidd laun í veikindaförföllum frá slysdegi, en verið sagt upp störfum. Læknisvottorð sem gefið var út 12. febrúar 2020, á tjónsdegi, kveður á um óvinnufærni til 16. febrúar sama ár.

M gerir kröfu um viðurkenningu bótaskyldu úr ábyrgðartryggingu X hjá V á með þeim rökum að á vinnustað hans hafi verið hættulegar vinnuaðstæður og verkstjórn og skipulagi áfátt. Vísað er til almennra fyrirmæla um skyldur atvinnurekenda um öryggi á vinnustöðum í lögum nr. 46/1980 og einnig er vísað til reglna nr. 581/1995 um húsnæði vinnustaða þar sem m.a. er kveðið á um að umferðarleiðir skuli vera greiðar og afmarkaðar og draga skuli úr hálfu á gólfum. Einnig vísar M til þess að slys hans hafi ekki verið tilkynnt til Vinnueftirlitsins eins og atvinnurekanda bar skv. 79. gr. laga nr. 46/1980 og segi dómaframkvæmd að þá verði X að bera hallann af sönnun um atvik. Einnig vísar M sérstaklega til þess að það hefði átt að geyma járnstangir þær sem hann féll um á stað þar sem ekki væri hætta á að starfsmenn féllu um þær auk þess sem X verði að bera hallann af því að óupplýst sé hvaðan olíupollur á gólfi stafaði.

V telur slys M verði ekki rakið til ófullnægjandi og hættulegra vinnuaðstæðna og vísar til þess að M hafi starfað á vinnustaðnum í 2 ár og hafi því verið kunnugur aðstæðum þar og verið eini starfsmaðurinn á þeim tíma sem óhapp hans varð sem hafi verið við vinnu við glussakerfi bifreiðar, eitthvað sem M hafi haft sérstaka þekkingu á. V byggir á því að engin vitni hafi orðið af atviki því sem M lýsir og verkstjóri hafi skilið M þannig að hann hafi misstigið sig, en ekki þannig að alvarlegt atvik hafi átt sér stað. Einnig vísar V til dóms Landsréttar í máli nr. 560/2018 þar sem niðurstaða byggðist á því að fall reynds starfsmanns í snjóbleytu á verkstæði væri óhappatílik. M hefur mótmælt því að umræddur dómur eigi við um aðstæður hans. V telur einnig að ómögulegt sé að halda gólfum á verkstæðum þannig að útilokað sé að á þeim sé vökvi, olía eða bleyta, en það sé eðli starfseminnar að það geti gerst. Auk þessa telur V að ekki hafi verið tilefni til að tilkynna óhapp M til Vinnueftirlitsins samdægurs þar sem um minniháttar atvik hafi verið að ræða.

Álit:

Í gögnum málsins kemur með skýrum hætti fram að M hætti störfum rétt fyrir hádegi þann dag sem hann hlaut líkamstjón við störf sín hjá X. Í málinu liggur einnig fyrir læknisvottorð dags. sama dag þar sem vottuð er óvinnufærni M í a.m.k. fjóra daga. Verður ekki hjá því komist að líta svo á að skylda atvinnurekanda til að tilkynna um líkamstjón M til Vinnueftirlitsins skv. 1. mgr. 79. gr. laga nr. 46/1980 hafi verið vanrækt í greint sinn. Í ljósi viðurkenndrar dómaframkvæmdar um afleiðingar slíkrar vanrækslu verður að leggja til grundvallar framburð tjónþola (M) af aðstæðum á slysstað. Í tjónstilkynningu, sem hann skrifar undir ásamt fulltrúa X, kemur fram að hann hefi rekið fót í stálstangir sem legið hafi á gólfi og runnið í olíupolli í kjölfarið. Af málskoti verður ekki annað ráðið en að M lýsi aðstæðum þannig að hann hafi ekki vitað af olíupolli á gólfi og að umferðarleiðir hafi ekki verið greiðar vegna járnstanga á gólfinu. Þó aðrir starfsmenn og forsvarsmenn X lýsi aðstæðum á annan hátt verða þeir að bera hallann af sönnunarskorti sökum vanrækslu á því að tilkynna til

Vinnueftirlitsins, eins og áður segir. Með hliðsjón af aðstæðum öllum verður að telja að umferðarleiðir hafi ekki verið með öllu greiðar og ekki hafi verið gætt að því að hreinsa upp bleytu á gólfi sem skapaði hættu. Verður X að bera skaðabótaábyrgð á líkamstjóni M sem af því hlaut. Ekkert í málinu bendir til þess að M hafi sýnt stórkostlegt gáleysi í aðdraganda tjónsins og verður því ekki látinn bera hluta tjóns sín sjálfur, sbr. 23. gr. a skaðabótalaga nr. 50/1993. M á því rétt á fullum bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Niðurstaða.

M á rétt á fullum bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Reykjavík, 29. október 2020.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.